

Itaca Band: «El disc ens ha servit de teràpia en un moment de molta incertesa»

Conversem amb la banda de Montcada i Reixac sobre el seu nou treball, 'Mil tormentas y un sol' | Demà el grup presentarà el disc en directe a la sala barcelonina Apolo

Itaca Band | Artur Gavalrà

La banda de Montcada i Reixac **Itaca Band** ha viscut els tres darrers anys amb una aturada forçada per la pandèmia. Ara, projecta un raig de llum amb *Mil tormentas y un sol* (Halley Records, 2022), un conjunt de cançons -amb el tema en català "Vola"- que obren clarianes en el recent temporal pandèmic. Demà, la banda el presentarà en directe a la sala barcelonina Apolo, amb **Pelat** i **Pelut** com a artista convidat. Parlem sobre aquest nou disc amb Albert García, cantant i lletrista de la formació.

Feia tres anys que no havíeu gravat noves cançons. Com us ha afectat la pandèmia?

Imagino que més o menys de la mateixa manera que al noranta per cent dels grups. Vam aprofitar aquesta parada musical obligada per compondre, preparar noves cançons i reinventar-nos des del punt de vista artístic. Hem tingut temps per pensar amb calma què volíem fer i com ho volíem fer.

És per aquest fet que heu gravat un disc tan optimista com 'Mil tormentas y un sol'?

Optimista? [Riu] Bé, el cert és que l'àlbum conté al títol un aspecte important per a l'optimisme, el sol. Tot i això, de bon principi el volia anomenar només *Mil tormentas*. Va ser la meua companya Laia qui va fer afegir aquest astre en el concepte general del disc, per aportar una mica de llum a tot plegat. I la veritat és que la gravació d'aquest treball ens ha acabat servint de teràpia en un moment de molta incertesa. Per tant, hi ha un raig de llum al disc, tot i que enmig de la tempesta.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=yXCSj0d9mjo>

Pel que cantes a les cançons del disc, la vida és un aprenentatge constant en el qual es necessita el sol però també la pluja?

I tant! Sense aigua i sense llum no creixeria res! A més, mentre hem anat treballant en aquestes *Mil tormentas y un sol* hem tingut la sensació que cada cop en sabem menys, i que encara ens queda molt per aprendre per afrontar el que la vida ens depara.

A la cançó "De papel" parleu de la història del grup. Com valoreu aquest trajecte -a vegades tempestuós- que heu dut a terme i que us ha portat fins avui? En canviaríeu alguna cosa?

Penso que si canviéssim alguna cosa no seríem on som ara. Tot passa per alguna raó i, si no fos així, l'aprenentatge no existiria. Hem de tenir dret a equivocar-nos, també, de la millor manera que sabem. I en relació amb el que comentes, abans de muntar **Itaca Band** no havia pensat mai que faria un disc. I arribar a gravar-ne sis, molt menys encara. És com un somni fet realitat, tot i que quan somies també et trobes pedres pel camí.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=ewM6oBgclBA>

En aquest sentit, i pel que heu après, creieu que en realitat la fita és fer camí?

D'aquí ve, en certa manera, el nom que vam posar al grup. De l'*Odíssea* d'Homer en surt el viatge cap a Ítaca... Hi ha qui pensa que el problema, que el més difícil, és arribar, i el que és realment complicat és mantenir-se. S'ha de saber trampejar amb les expectatives i gaudir del camí.

En aquest disc també reflexioneu sobre l'amor i la por. Per tal de poder estimar amb plenitud i créixer com a persones, també és imprescindible perdre els temors?

Hi ha una bona frase que deia el meu avi, "*Lo poco asusta, y lo mucho amansa*", que serveix per respondre a aquesta pregunta.

Què vol dir en el vostre cas?

Que fins que no ens hem passat alguna cosa realment important no hem après a relativitzar la resta, que en realitat no ho és tant. Al final, les vegades que una persona cau són les que li permeten aprendre i avançar.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=vPlx47xcgRo>

El temps és un altre tema recurrent, tal com es pot apreciar a "No correría tanto". Què podem fer perquè no se'ns escapi de les mans? Creus que vivim massa de pressa?

Massa... Avui he entrat a Barcelona per la Diagonal, i ja m'he posat de mala llet! [Riu] El temps és un concepte que no podem controlar. No hi podem fer res. Amb els anys he après a deixar estar les coses que no controlo. Per contra, si no es fa d'aquesta manera l'únic que genera és ansietat. Més val no preocupar-se pel temps, i *carpe diem*.

?Video: <https://www.youtube.com/watch?v=DUkBe4Blu5U>

L'àlbum manté el so potent i festiu que ja us caracteritza, amb ritmes rockers i llatins, i un pes important de les guitarres, les melodies dels vents i la teva veu particular. Heu trobat la vostra senya d'identitat principal?

Em penso que sí! Trobo que ens has definit molt bé, la veritat. Tant la idea d'**Itaca Band** com la nostra música han anat evolucionant amb el temps. Som un grup a qui ens agrada molt escoltar tots els instruments, els detalls de cadascú. És bo que tots els músics tinguin la seva presència, mantenint el punt orgànic que tant ens captiva.

El vostre sisè disc es completa amb el tema en català "Vola" i "Un poquito de eso", dues

cançons diferents, per cantar a la paternitat i a les relacions sanes de parella. És un homenatge al teu primer fill i a la teva parella?

Sí! Potser no ben bé un homenatge, però aquesta era la idea. Quan em poso a escriure una lletra no penso de manera exacta de què anirà, i això m'obre la porta a múltiples interpretacions. Escric en funció del que em surt del cor. I, en aquest cas, la paternitat era un tema totalment desconegut per mi. Això m'ha portat a compondre una de les peces més sinceres que he fet mai. Tenir un fill ha estat el més fort que m'ha passat a la vida.

?Video: <https://www.youtube.com/watch?v=KRwByTFPoHI>